

Щомъ си сънаслѣдникъ, ще вземешъ нѣщо, ще видишъ славата Божия, която се е крила. Тогава ще разберешъ, защо си дошълъ на земята, защо си ходилъ тукъ-тамъ, защо сж страданията, защо сж противорѣчията и тогава ще кажешъ. Великиятъ животъ има великъ смисълъ! Животътъ е за не-обикновенитѣ хора, смъртта — за обикновенитѣ. Необикновениятъ животъ е за великитѣ души, за силнитѣ души, за благороднитѣ души, които жертвуватъ всичко. Цѣлиятъ свѣтъ сега се нуждае отъ тия души. Вие, които сте призвани, нѣма какво да чакате; всички сте богати. Като се върнете дома си, отворете каситѣ си. Вие казвате: чакайте, ние сме сиромаси. Не сте сиромаси. Сега всѣки ще подпише единъ чекъ, ще каже: това давамъ за Господа! Подъ „даване“, разбирамъ не материално, но духовно.

И тъй, нека съдѣйствуваме да се проявятъ и развиятъ въ нашия животъ всички велики желания и мисли, които сж вложени въ нашата душа. И Богъ, като види нашитѣ желания и мисли, ще слѣзе отгорѣ, тъй както слънчевитѣ лъчи слизатъ върху цвѣтята, и ние ще възрастнемъ, ще дадемъ своето благоухание. И тогава ние и Богъ, Който е свързанъ съ насъ, ще завършимъ работата, която ни е дадена на земята. Послѣ, Той ще ни даде друга работа, която ще бѣде за Неговото Царство.

Бесѣда, държана отъ Учителя, на 18 януарий,
1925 г. гр. София.
